

MIKULÁŠOV

LIST ČASOPIS RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI STARÁ ĽUBOVŇA

Číslo 1

• Ročník II

• Dobrovoľný príspevok

• Február 2004

30 výročie núteného odchodu Mons. V. Trstenského zo St. Ľubovne

Keď v októbri 1969 na žiadosť biskupského vikára Jozefa Ligoša prišiel Mons. Viktor Trstenský do Starej Ľubovne, len s úmyslom vychovávať vo viere a v mravoch. Svojou prácou, ktorú konal rád a horlivo si získal dôveru veriacich a svojim príkladom vychovával novú generáciu chlapcov a dievčat. Pred svojím príchodom do Starej Ľubovne prešiel ťažkými skúškami života, bolo mu trápne a mrzelo ho, keď niektorí činitelia okresu považovali dobro, ktoré konal za zlo. Z ONV – odbor kultúry v Starej Ľubovni dostal rozhodnutie o odňatí štátneho súhlasu s platnosťou od 31. januára 1974, v ktorom sa okrem viacerých obvinení zdôrazňuje jeho protispoločenská nebezpečnosť, ktorú aktivizuje medzi veriacimi, čo vážne narušuje spoločenské spolunažívanie a záujmy pracujúcich. Mons. Trstenský sa rozhodne odvolal proti odňatiu štátneho súhlasu, cítil sa hrubo urazený vo svojej kňazskej i občianskej cti a to tým, že boli proti nemu vznesené pravde nezodpovedajúce tvrdenia a obžaloby.

„Mojím cieľom bolo vždy konať dobro, ľuďom pomáhať. Vždy som bol hrdý na to, že som mal možnosť vychovávať slovom i príkladom čestného, pracovitého a charakterného človeka – občana tejto vlasti. Vo svojich kázňach som viedol občana mesta k poctivosti, pracovitosti, disciplinovanosti a k úcte ku predstaviteľom mesta, okresu i štátu. Každého človeka si vážim a to som dokázal aj svojim veriacim. Preto ma udivuje, že uvedeným rozhodnutím som bol poctený ponižujúcimi titulmi nepriateľa socializmu a vyhodnený na smetisko spoločnosti. Milosť neprosím, lebo som sa v ničom neprevinil, žiadam len spravodlivosť, na ktorú má každý právo a teda i kňaz.“ Mons. Trstenský v nedeľu 27. januára 1974 pri sv. omšiach prečítal všetky body obvinenia a ľahko ich vyvrátil. Veriaci plakali, cítili, že strácajú vzácnu osobnosť.

Mládež nechápala, ako je možné odsúdiť človeka za to, že koná dobro. Veriaci, ktorí žiadali o prešetrenie prípadu boli vyšetrovaní a niektorí prišli aj o prácu. V tejto napätej situácii, keď pred kostolom a farou hliadkovali príslušníci ŠTB rozhodol sa Mons. Trstenský posvätiť novú krížovú cestu v kostole sv. Mikuláša. Neskoro večer vošli sme s ním (niekoľko miništrantov a dievčat) cez sakristiu do kostola. Dávali sme dole staré obrazy

a na ich miesta dávali nové zastavenia krížovej cesty. Robilo sa to v tme, takže si to vyžadovalo pozornosť, obozretnosť a pravdaže aj odvahu. Pri 13. zastavení, keď sa už zdalo, že všetko dopadne dobre, počuli sme zrazu klopanie na dvere sakrestie a po čase buchot. Všetci sme sa tísli k nášmu duchovnému otcovi a so strachom čakali, čo bude. Otec Trstenský pokojne dokončil túto prvú krížovú cestu a vyviedol nás von. Ako sme si len vydýchli, keď sme namiesto žandárov videli našich kamarátov, ktorí sa omeškali a nedostali sa už dnu. Pápežský prelát, Mons. Viktor Trstenský, pôsobil v našej farnosti 4 roky a 3 mesiace. Dokázal však veľa. Veľmi mu pomáhali aj rehoľné sestričky Barbora, Rita a Veronika, ktoré všetok čas venovali mládeži, podobne ako pán kaplán Štefan Janík, ktorý musel odísť prvý. „Ak chceme vykonať veľké veci, treba len chcieť a nebať sa. Potrebnú silu a pomoc dostaneme od Boha.“ Tieto jeho slová sú svedectvom, že sa to dá a veľkou výzvou pre nás, aby sme podľa jeho príkladu aj my boli horlivejší a odvážnejší vo svojom občianskom i duchovnom živote. Drahý otcé, aj po rokoch zostávate v pamäti a v srdciach našich veriacich. Ďakujeme vám za všetko, myslíme na vás v modlitbách, aby ste ešte dlho mohli byť mnohým kňazom a otcom.

L. O.

FARSKÁ KRONIKA

November - December 2003

Pokrstení:

Žaneta Porčogošová, Emma Kollárová, Kristína Mézešová, Peter Jaroš, Dávid Liščinský, Renáta Dunková, Mária Čurejová, Viktória Glodžáková, Kevin Činčila, Daniela Repková, Damián Kačmarčík, Andrea Pavlinská, Michaela Pompeová, Tadeáš Haničák, Slavomíra Balážová, Pavol Vybíral, Patrik Minčík, Erik Varchola.

Sobášení:

Jozef Glodžák a Vladimíra Gajecká, Martin Obertan a Monika Pastičková, Pavol Rusnák a Eva Franková, Lubomír Kičura a Zuzana Ščurková.

Pochovaní:

Mária Lukáčová (71 r.), Karol Valčák (77 r.), Ladislav Čureja (43 r.), Leo Koreček (77 r.), Anton Imrich (70 r.), Rudolf Hriceňák (70 r.)

Poradňa

Poradňa pre zodpovedné rodičovstvo je tu pre vás aj v novom roku 2004 každý pondelok v budove MsÚ od 16⁰⁰-18⁰⁰ hod.

Kontakt na tel. číslo: 43 212 81

Mobil: 0903 496 859

Adorácia

8. februára (nedeľa) od 12⁰⁰-18³⁰

Pravidelne v piatok po večernej sv. omši vo farskom kostole.

Pomôžme tým, ktorí to potrebujú!

Dobrá novina – nádej pre lepší život...

Práve preto organizuje každoročne eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí akciu, ktorou chcú jej členovia pomôcť ľuďom žijúcim v podstatne horších podmienkach, než na aké sme zvyknutí my. Už deviaty rok prichádzajú koledníci *Dobrej noviny* do rodín svojej famosti, aby svojou malou, ale originálnou službou pomohli modelovať spravodlivejšiu tvár sveta. Svojou pomocou sa *Dobrá novina* neobracia na anonymných ľudí, ale na konkrétne spoločenstvo, ktoré hľadá spôsoby, ako zlepšiť neľahké podmienky, v ktorých sú odkázaní žiť jeho členovia. *Dobrá novina* každý rok predstavuje projekty, do ktorých smerujú vykoledované peniaze. Ťažiskovým projektom 9. ročníka je Nemocnica Panny Márie Nepoškvrnenej v Mapuordite, v južnom Sudáne.

Kam budú smerovať vykoledované peniaze?

Sudán, najväčšia krajina afrického kontinentu, trpí jednou z najdlhších občianskych vojen na svete. Konflikt medzi islamským Severom a kresťanským Juhom trvá od získania nezávislosti roku 1959 až doteraz (s prestávkou v rokoch 1972 – 1983). Vojna má na svedomí viac ako 2 milióny obetí, 4 milióny presídlencov a státisíce utečencov.

Vojnový konflikt zastavil rozvoj krajiny a jej infraštruktúry. Najviac postihnutou oblasťou je *južný Sudán*, ktorého obyvatelia nemajú zabezpečené ani základné podmienky na dôstojný život – chýba voda, zdravotnícke zariadenia, nefungujú poštové a komunikačné systémy, chýbajú cestné komunikácie a v mnohých oblastiach sa navyše pre zlé klimatické podmienky nič neurodí.

Sudán má akútny nedostatok zdravotníckych zariadení. Pracovníci diecézy Rumbek, do ktorej patrí aj Mapuordit, sa preto v roku 2000 rozhodli otvoriť v tejto oblasti *nemocnicu*. Svoj plán mohli uskutočniť vďaka iniciatíve Trnavskej univerzity a podpore *Dobrej noviny*. Dnes je *Nemocnica Panny Márie Nepoškvrnenej* jediným fungujúcim zdravotníckym zariadením v širokom okolí.

Lekári v nemocnici však operujú v sťažených podmienkach. Vojenský stan, v ktorom sa zriadila operačná sála, sa počas 3 rokov používania vplyvom vysokých teplôt v období sucha a záplav v období dažďov postupne ničí. Stan navyše neumožňuje dostatočné vetranie, preto sa operácie môžu začínať až neskoro popoludní, keď sa zmierni slnečná páľava. Problémom sú tiež nedostatočné sterilné podmienky, celá oblasť je totiž v období sucha nadmieru prašná.

Zlepšia sa konečne základné podmienky pre dôstojný život?

V roku 2004 plánujú pracovníci diecézy Rumbek postaviť novú budovu, v ktorej bude operačná sála, sterilizačná miestnosť a prípravná miestnosť pre lekárov. Jej stavba naráža na mnohé komplikácie. Všetok materiál je potrebné doviesť z Kene alebo Ugandy, pričom autom je to možné len v období sucha a letecká preprava je veľmi drahá.

Svetielkom nádeje pre týchto ľudí sme aj my. Prostredníctvom *Dobrej noviny* máme možnosť pre nich aj niečo konkrétne urobiť, a tak budovať neviditeľný most solidarity, kde si pomáhame navzájom žiť ľudskejší a dôstojnejší život.

Otvorme dvere i srdcia nádeji, že ani najnúdznejší nezostávajú zabudnutí!

V Starej Lubovni a Podsadku koledovalo 51 detí v siedmych skupinách. Spreádzalo ich desať osôb a navštívili 158 rodín. Vykoledovalo sa 25 750 Sk.

za eRkárov Lukáš Marták

Menej ponôš, viac modlitieb a boja za pravdu.

Každý človek, ktorý bol pokrstený, slúbil ústami rodičov a krstných rodičov, že sa bude snažiť podľa Kristovej pravdy žiť, že sa bude chrániť hriechu a viesť Bohu milý život viery. Ak by to nerobil, kresťanstvo by bolo len prázdnu ozdobou človeka. Preto každý laik musí dobre poznať základné Božie pravdy. Teda dobre poznať Boha a cieľ svojho života. Potom životom plniť slová P. Ježiša. Veriaci sa nemá báť verejne hlásiť k Bohu a takto prejavíť svoju vieru. Laici sa nesmú báť brániť Božie pravdy, brániť biskupov, kňazov, cirkev. Majú mať odvahu pravdu v sebe nielen pestovať, ale ju aj hlásať, aj bojovať, lebo človek, ktorý sa chce považovať za Kristovho apoštola, nesmie sa báť ozvať v spoločnosti, aj keď je táto pravda napádaná. Dalo sa to robiť za totality, dá sa robiť aj teraz, musíme však byť jednotní, láskou spojení a vo všetkom dobrom spolupracovať – veď sme všetci diatky Božie. Nebáť sa, keď bude považovaný za svätuškára. Naopak, nech sa teší, že vie pre meno Božie aj trpieť. Laik sa musí snažiť nielen o ľudský, ale i kresťanský vzťah k ľuďom. Má im pomáhať, keď sú v núdzi, má sa snažiť, aby ľudia, s ktorými sa stretáva, prišli k presvedčeniu, že nie sú sami, ale je tu aj Boh. Ľudia sa dnes na všetko ponosujú, ale tým nezmeníme svet. My, kresťania ho zmeníme, ak sa budeme snažiť byť po každej stránke dobrými. Dobu tvoríme my, ľudia a akí sú ľudia, taká je aj doba. Za všetkým je človek. Kresťan je povinný plniť Božiu vôľu a dávať dobrý príklad aj druhým. To je asi všetko, čo má konať laik, ak sa chce právom nazývať kresťanským laikom. Aby to však dokázal, potrebuje silu a pomoc od Boha. Preto i laik sa musí pravidelne modliť, pravidelne chodiť do kostola a pristupovať k sviatostiam. Keď veriaci budú mať toto zakotvené vo svojich srdciach a podľa toho usmernia svoj život, myslím, že tento svet pomaly, ale isto bude svetom Božím a nebudeme sa ponosovať, že je bieda a čo bude s nami.

„Najväčšia prekážka, ktorá hatí človeka pozdvihnúť sa z prachu zeme hore k Bohu, je hriech. Kým v srdci človeka panuje láska Božia, milosť posväcujúca ako ochotne on všetko verí, všetko dúfa, všetko znáša. ale hľa, stačí jeden ťažký hriech a otrasie sa jeho viera, zoslabne jeho ochota v modlitbe a v plnení kresťanských povinností stáva sa ľahostajným a ani sám dostal do kruhu nevercov.“

Ján Vojtaššák

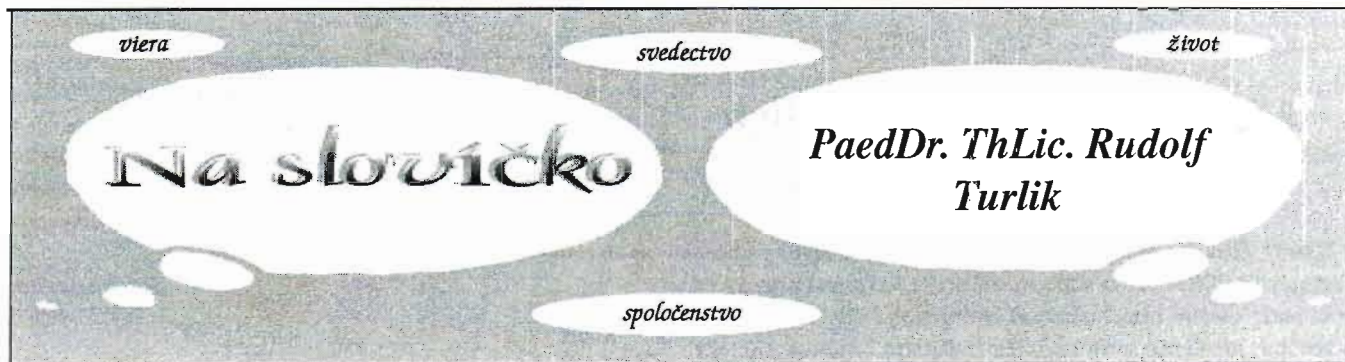
Biskup Ján Vojtaššák o sv. spovedi

Preto, milí veriaci, horlivo pristupujte ku sviatosti pokánia. Nepovažujte sv. spovei za archu, ale za hojný prameň milosti, ktoré našu skazenú vôľu liečia a posilňujú nás, aby sme medzi tisícovými nebezpečenstvami bez urážky obstáť mohli. Už aj preto, aby ste mohli čím najčastejšie spojiť sa so sviatostným Ježišom.

Sme sluobníkmi Kristovými pri zmierovaní hriešnikov s Bohom. Ježiš Kristus zmieril ľudské pokolenie so svojim Otcem hojným preliatím krvi na kríži. My (kòazi) túto milosť zmierovania vzhľadom na zásluhy Ježiša Krista máme každý deň privlastňovať vo sviatosti pokánia. Každodenné prijímanie vyznaní je najlepšia výchova veriacich vo farnosti. Aj v tomto bui vzorom dobrých skutkov.

Pán biskup každú nedeľu a zasvätený sviatok dlhé hodiny presedel v spovednici, v katedrálom chráme vysluhujúc trepezlivo a povzbudzujúco sviatosť pokánia najbiednejším hriešnikom.

(Z knihy Sila viery, sila pravdy)

RODÁK ZO STAREJ LUBOVNE. NARODIL SA 17. APRÍLA 1959. ZÁKLADNÚ ŠKOLU A GYMNÁZIUM ABSOLVOVAL V SL, KDE R. 1978 AJ MATUROVAL. PO UKONČENÍ CMBF V BRATISLAVE BOL 12.6.1983 V NITRE VYSVÄTENÝ ZA KŇAZA NITRIANSKYM BISKUPOM DR. JÁNOM PÁSZTOROM. AKO KAPLÁN PŔSOBIL V SPIŠSKEJ NOVEJ VSI A V LEVOČI. 1.6.1987 SA STAL SPRÁVCOM FARNOSTI V SLATVINE. 1.6.1990 BOL SPRÁVCOM FARNOSTI VEĽKÁ LOMNICA A V ROKU 1994 BOL MENOVANÝ FARÁROM VO VEĽKEJ LOMNICI. 1.7.2000 SA STAL SPRÁVCOM FARNOSTI HNIEZDNE. 7.6.2003 DOSIAHOL NA PEDAGOGICKEJ FAKULTE KATOLÍCKEJ UNIVERZITY V RUŽOMBERKU AKADEMICKÝ TITUL PAEDDR. PO ABSOLVOVANÍ ŠTÚDIA PASTORÁLNEJ TEOLÓGIE SO ZAMERANÍM NA SPOLOČENSKÚ KOMUNIKÁCIU 30.9.2003 PO LICENCIATSKEJ SKÚŠKE Z PASTORÁLNEJ TEOLÓGIE V KUL V LUBLINE ZÍSKAL TITUL THLIC.

Ako si spomínaš na miništrantské roky v Starej Lubovni?

Na službu miništrovania rád spomínam. Boli sme zadelení do skupín, kde sme rástli, dozrievali a tešili sa, že môžeme byť vedúcimi skupín. Starala sa o nás sestrička Barbora, ktorá vedela poradiť, povzbudiť, napomenúť, ktorá každého z nás poznala a viedla k dôstojnej službe pri oltári. Veľkým príkladom bol pre nás Mons. V. Trstenský, s ktorým sme sa denno denne stretávali pri oltári a v spoločenských miestnostiach fary. Tešili sme sa na Mikuláša, Vianoce, na rôzne akcie počas roka, keď sme nacvičovali divadelné predstavenia s duchovným a biblickým zameraním. Tešili sme sa na monsignorove narodeniny, meniny, ktoré sme spoločne slávil. Aj v týchto ťažkých podmienkach sme dokázali, že Kristus žije v našich srdciach. Boli to roky skutočnej radosti, kde skrsla aj myšlienka stať sa kňazom.

Zaujímavé boli tvoje kaplánske roky.

Mojím prvým kaplánskym miestom bola Spišská Nová Ves, kde som „kapláncil“ s terajším pomocným biskupom Mons. A. Imrichom. V októbri 1984 som bol preložený do Levoče, kde som sa podieľal na príprave levočských pútí. Po smrti levočského dekana Štefana Kluberta sme spolu s druhým kaplánom A. Akimjakom deväť mesiacov viedli sami levočskú farnosť bez farára. I napriek prekážkam sme sa odvážne pustili do vymaľovania interiéru gymnaziálneho kostola a rekonštrukcie farskej budovy. Naša aktivita s mládežou sa znepáčila úradníkom ONV a začal som mať problémy. Keďže hrozilo odobratie štátneho súhlasu, ordinár Štefan Garaj, aby neprišiel o ďalšieho kňaza, po vyjednaní s cirkevným a okresným tajomníkom ma poslal 1.6.1987 do Slatvinej. Nuž a ešte jedna zaujímavosť. Počas našej kaplánskej služby v Levoči sme za farára prijali Františka Tondru, terajšieho biskupa.

Čo mládež, zapája sa do života farnosti?

Keď som prišiel do Hniezdného a chcel podchytiť deti a mládež, potreboval som vhodné miesto, kde by sa mohli stretávať. Svojpomocne sme s požiaričkami v priestoroch fary opravili dolné miestnosti, ktoré slúžili ako sklad. Keď už bola miestnosť hotová, pozval som p. farára Legutkého z Nižných Ružbách k nám, aby predstavil myšlienku skautingu. Na prekvapenie to prinieslo veľký ohlas medzi mladými a dnes už máme vo farnosti skautov, ktorí naplno pracujú v skautingu. Môžete sa s nimi stretnúť aj vo vašej farnosti, keď vám prinesú betlehenskú svetlo. V Hniezdnom máme mládež podchytenú cez skautov, vo Forbasoch cez eRko. Svoje stretnutia tu majú aj miništranti a dospelí pri-

chádzajú každý pondelok na biblické stretnutia. Vyhradený čas máme aj na športové aktivity. Priestory na fare slúžia svojmu účelu a sú využívané. Ja ako kňaz viem, kde je mládež a čo robí a rodičia sa nemusia obávať, či ich deti nenavštevujú večerné podniky. Spokojnosť je obojstranná. Musím pochváliť aj aktivity našich veriacich. Okrem mládežníckeho spevokolu spievajú aj dospelí počas Vianoc a Veľkej noci. V kostole sa raz mesačne stretávajú členovia bratstva živého ruženca. Veriaci prišli aj s iniciatívou organizovať v kostole fatimské soboty. Každý rok navštevuje našu farnosť v.d.p. Hubertus Mersman z Westerwiehe (Nemecko), ktorý doma zorganizoval zbierku na opravu našich oltárov. Podakovat chcem vášmu cirkevnému spevokolu pri kostole sv. Mikuláša, ktorý u nás spieval pri rozhlasovej sv. omši, odpustovej slávnosti a pri spomínanej návšteve. Ďakujem aj p. dekanovi M. Pánikovi za pozvanie na odpustovú slávnosť sv. Mikuláša. Mohol som tak prvýkrát ako kňaz – rodák spoločne s vami sláviť tento sviatok farnosti, mesta.

S čím musí zápasit dnešný kresťan?

Dnes silno vplyvajú na morálnu výchovu detí a mládeže aj médiá s veľkými negatívnymi následkami. Najviac nás ovplyvňuje televízia, človek sa stáva pasívny, stráca prirodzenú citlivosť pri nešťastiach a otupujú sa jeho city. Dnešný spôsob života sa rýchlo mení. Len zrelý a zodpovedný kresťan môže obstáť. Potrebujeme preto dobrú kresťanskú výchovu. Základ je v rodine, v spoločenstve kde prežíva svoj osobný život, kde sa formuje. Kresťanov môžeme zadeliť do skupín: zrelí, povrchní, lahostajní. Rozdielná je aj mentalita v jednotlivých obciach. V myšlienkovy zblíženej farnosti má kňaz ľahšiu pozíciu, ľudia sú presvedčení o správnosti jeho krokov. Opačne zas, veriaci nevedia prijať názory kňaza, laikov, ktoré môžu oživiť život farského spoločenstva. Východiskom pre kresťana je zorientovať sa a mať správny zmysel života. Ako tvrdí psychológ V. Frankl, že kvalita nášho života je určená zmyslom, ktorý vo svojom živote nájdeme. Nachádzanie zmyslu je neustálym úsilím. Ak máme rásť, musíme nájsť nový zmysel v každom novom dni. Musíme nájsť zmysel v radošti a v žiali, vo vzdelávaní sa i v oddychu.

Za rozhovor podakovoval

Oltár - miesto obety Bohu

S oltárom ako stolom obety Bohu sa stretávame už aj v Starom zákone, napr. pri obeti Abraháma (Gn 22) alebo Melchizedecha (Gn 14, 18 – 20). V Novom zákone sa pohanský oltár spomína napr. v Sk 17, 23. Predobraz oltára môžeme nájsť pri ustanovení Eucharistie, pri Poslednej večeri. V období prenasledovania kresťanov sa nad hrobmi mučeníkov zhotovovali jednoduché oltáre vo forme stola. Stredoveký oltár nepotreboval Bohostánok, teda miesto na uschovávanie hostií. Na tento účel sa používalo tzv. pastofórium vo forme výklenku v stene. Zmena nastala po rozhodnutí Tridentského koncilu v 16. stor., ktorý určil dôstojnejšie miesto priamo na oltári – tabernákulum, ktoré sa používa dodnes. Gotický oltár mal svoje presné zloženie – podstavec s menzou (oltárnou doskou), na ktorej stála predela a nad ňou samotná skriňa s bočnými pohyblivými krídlami. V skriňi bývali umiestnené sochy a na krídlach tabuľové maľby. Veľká zmena nastala v období baroka, po spomínanom Tridentskom koncile, kedy sa dbá na pôsobenie celého interiéru chrámu a teda aj oltárov. Bola to reakcia na šírenie protestantizmu. Monumentálne zlatené oltáre s bohatou ornamentikou vytvárali architektonické kulisy so zapojením svetla a mystiky. Úlohou barokového oltára bolo pôsobiť na ľudské zmysly a tak priblížiť veriaceho k Bohu.

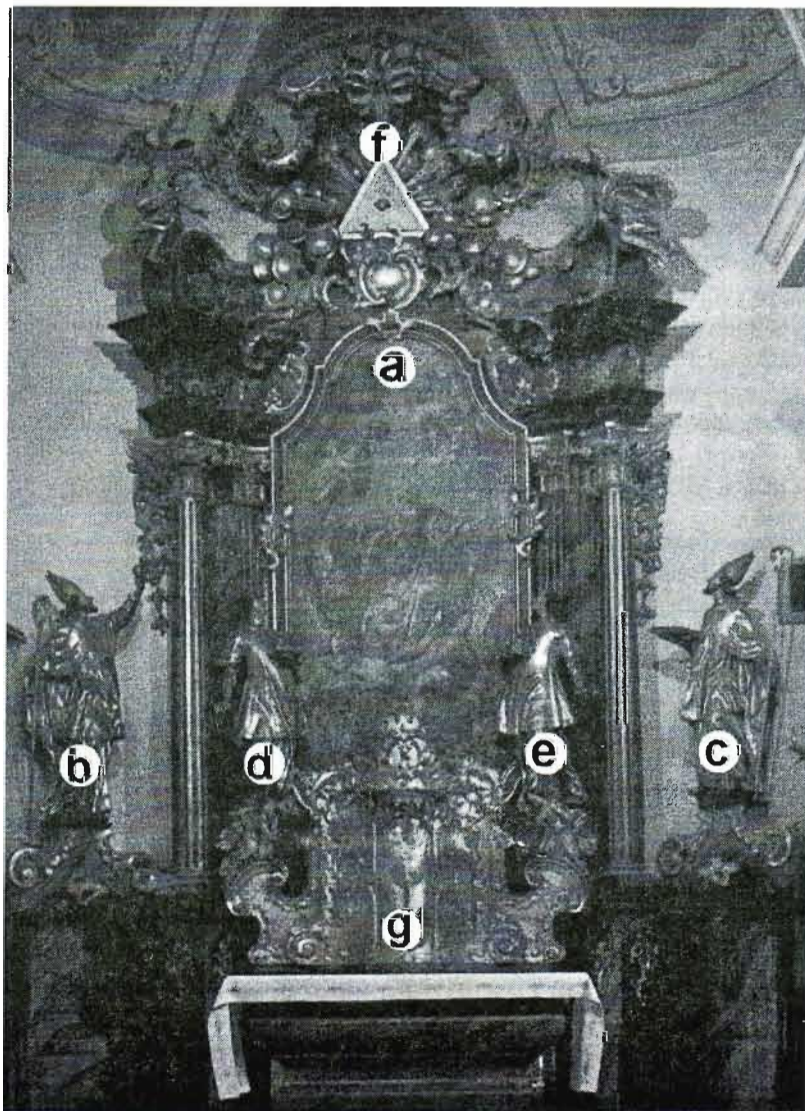
Farský kostol sv. Mikuláša v Starej Lubovni

Aj kostol sv. Mikuláša v Starej Lubovni, tak ako väčšina kostolov v tej dobe, získal nové zariadenie interiéru s oltármi. Farnosť sa vzdala dovtedajších neskororenesančných až ranobarokových oltárov, ktoré sa dnes nachádzajú v drevenom kostole v Hraničnom. Väčšia časť dodnes zachovaných oltárov kostola sv. Mikuláša pochádza z 18. storočia a dosahujú rôzne umeleckohistorické kvality. Pri vzniku barokových oltárov sa často vychádzalo z pôvodných oltárnych častí, napr. sôch, čo sa uplatnilo aj v tomto kostole.

Hlavný oltár sv. Mikuláša

Oltár stĺpovej architektúry tvorí ústredný obraz so zlatenými stĺpmi po bokoch nesúcimi rímsy, nad ktorými sa v plastických oblakoch vznáša tradičné zobrazenie Božej prítomnosti – Božie oko v trojuholníku, ktorého tri rohy zobrazujú Trojicu (f). Pre barok bolo typické prepájanie všetkých umeleckých disciplín do jedného celku. Tak je to aj pri tomto oltári, kde sa k architektúre a malbe pripájajú plastiky. Ústredným obrazom oltára (a) je námiet Apoteózy sv. Mikuláša, teda jeho nesenie anjelmi do neba. Apoteóza svätcov bola veľmi obľúbeným námietom barokových obrazov a vyjadrovala oslávenie osoby v nebi. Svätý Mikuláš sedí na oblaku obkolesený anjelmi, ktorí ho nesú do nebies. Dvaja anjeli nad ním nesú jeho atribúty – predmety, s ktorými sa tradične zobrazuje – biskupskú berlu a mitru. Zaujímavé je zapojenie legendy zo života sv. Mikuláša do obrazu. V ľavom dolnom rohu je výjav o vzkriesení troch chlapcov, ktorých mäsiar zavraždil a uskladnil v kadi so

solným roztokom, aby ich mohol v čase hladu predávať. Autorom obrazu je pravdepodobne Anton Schmidt, pôsobiaci najmä na strednom Slovensku alebo maliar z jeho okruhu. Po bokoch oltára stoja plastiky, ktorých pohľad sa upiera k centrálnemu výjavu – postave Mikuláša. Po bokoch stĺpov súto dve postavy biskupov – sv. Augustín (b) s horiacim srdcom v ruke, ktoré vystiera k obrazu a sv. Gregor (c) s knihou. Po bokoch obrazu sú to dvaja diakoni – sv. Štefan (d) s knihou a kameňmi, ktorými bol ukameňovaný a sv. Vavrinec (e). Pred oltárom stojí zlatené tabernákulum (g) – svätostánok - s reliéfom Ukrižovania na dvierkach. Po bokoch sú dvaja klaňajúci sa anjeli. Celková skladba oltára a jeho výzdoba ho datujú do 2. polovice 18. storočia, teda do obdobia neskorého baroka s rokokovou ornamentikou a spomedzi oltárov farského kostola patrí k najcennejším. Jeho hodnota spočíva nielen v kvalitnom umeleckom prevedení, ale aj v jednote všetkých výtvarných prvkov spojených kvôli jednému účelu – na oslavu Boha.

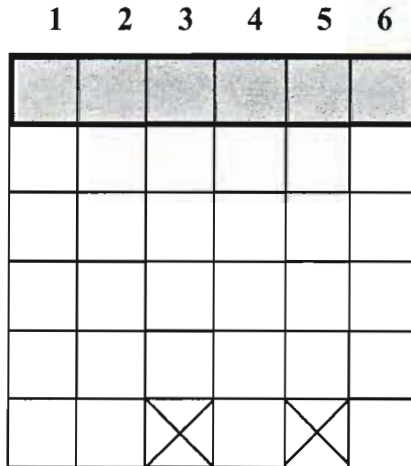

Tajnička

S úsmevom

Ludia nikdy nezabudnú na človeka, ktorý v jeden vianočný večer obdaril celý svet prekrásnou piesňou – Tichá noc, svätá noc. Na jeho náhrobnom kameni možno čítať: „Žil som piesni, dal som jej bohatstvo tónov, pozri sa, je prameňom pravdy a krásy.“

Poznáte jeho priezvisko?

1. „Sláva“ – latinsky
2. archanjel
3. slimačí domček
4. sväté písmo
5. útočisko Sv. rodiny

správca kňazského seminára

Zuzana

- Matúško, videl si už niekedy datľa?
- Áno, v televízii. – A v lese?
- To nie. My nenosíme do lesa televízor.
- Hanka, prečo si sa nenaučila báseň?
- Mamička mi zakázala vziať knihu do rúk, kým sa neumyjem.
- Prečo majú škodovky vyhrievané zadné sklo?
- Aby vás neozíabali ruky, keď tlačíte.
- Príde muž do hotela, že chce izbu. Recepcná mu hovorí: „A máte rezerváciu?“
- A čo som indián?
- Ktoré české biskupstvo je rozprávkové?
- Pražské. Biskupom je Vlk a na hlave má červenú čiapočku.

Vraví Petko otcovi:

- Ocko vraj mi nemáš pomáhať s úlohami.
- A to už ako?
- Pán učiteľ povedal, že mu stačia chyby, ktoré urobím sám.

Michel Quiost: Rozprávaj mi o láske

Prvé vydanie knižky o láske z pera známeho autora duchovnej literatúry. Láska - slovo v dnešnom svete už sprofanované. Pritom mnoho ľudí má problém pochopiť v plnej šírke pravý význam tohto pojmu. Býva často zahmlený a nejasný. Toto dielo odohrávajúce sa na pozadí vznikajúcej lásky dvoch mladých ľudí, vyžarujúce podmanivú, tajuplnú atmosféru iste pomôže každému človeku spoznať a pochopiť pravý význam tohto pojmu.

Formát 125 x 200 mm, brož., 200 strán,

Cena 130, - Sk

Luce Laurand: Svätý Michal a svätí anjeli

Ďalšia kniha z edície Mladým pútavým spôsobom predstavuje život, skutky a pôsobenie svätého archanjela Michala. Dotýka sa však pôsobenia aj ďalších dvoch archanjelov Gabriela a Rafaela, ako aj iných anjelov. Je zaujímavou a poučnou publikáciou.

Kniha je brožovaná, má 64 strán, formát 124x 188 mm. Cena 65, - Sk

Luigi Giovannini: Svätý Štefan - prvý mučeník Cirkvi

Kniha z edície Mladým opisuje osudy prvého mučeníka Cirkvi - svätého Štefana. Dozviete sa z nej však aj to, prečo je sv. Štefan prvým mučeníkom Cirkvi, ale aj to, koľko chrámov je tomuto svätcovi zasvätených. Kniha tak poteší nielen nositeľov tohto mena, ale všetkých, čo a o životy svätcov zaujímajú.

Kniha je brožovaná, má 72 strán, formát 124 x 188 mm. Cena 65, - Sk

Objednávky: Lúč, dobierková služba, Kozičova 2, 841 10 Bratislava

